

PII PHALEVCI

AD

SVPREMVM

RERVM SACRARVM ZVICCAVIENSIVM

ANTISTITEM

IOANNEM GODOFREDVM
WELLERVM,

CVM III. KAL. FEBR. CI^o CCCLXIII.

EPHORIAE

LAMPADEM SVSCIPERET

EX MENTE ET CALAMO

M. CHRISTIANI CLODII.

RECT. ET BIBL. SOCIET. LIPS. TEVT. ET B. A. ET IEN. LAT.

M. H.

ZVICCAVIAE, TYPIS HOEFERIANIS.

gr. erud.

692, 84

Vitt. Erud. finge - Vol. 1. Werke 2. Band

Si quid terrigeni videre fas est
Enectis superas piis ad auras,
O! pertaese diu ruentis aeui,
VOHLRADI! generis Weleriani,
Ter-Faustae sobolis VERENDE STATOR!
Mutata subito priore Sorte,
Coelestis solii corusca rura,
Et quæ laetificant pios ocellos,
Dulci quæ penetrant viâ per aures,
Et mentes opibus beant optimis,
Sedes aethereas, polum relinque!
Et, si flere potes, misertus aeui,
Deplora lacrymis sinu inuolutis
Fortunam patriæ, eheu! iacentis,
Et Muldae geminas, cruento mixtas,
Et mox occiduas reuise ripas!
O! tristes hominum per arua, vultus!
O! spurcas macie manus, pedesque!
Squalentes Procerum madore vestes!

Adspecta! O Genitor! mali miserte!
Concussam tumida ratem procella!
Saeuas Martigenae furentis iras!
Et multo tepidos cruore campos!
Exhaustas opibus domus et vrbes!
Foedam materiem leuis monetae!
Orbatas Cereris penu tabernas:
Lapsas ruricolae casas in agro!
Euersas Procerum domos in vrbe:
Nudatam capreis, ferisque syluam!
Exhaustam arboribus sacram Dianam!
Tot raptos Iuuenes fini e Parentum!
Tot septis pecudum greges abactos!
Tot turres valida manu reuulsas!
Tot muros tetrica erutos balista!
Tot templa in cineres dolo redacta!
Tot foedas pecudum per arua strages,
Et tot praecepites in vrbe mortes!
Tot Matrum lacrymas, tot et virorum!
Infando gemitu graues dolores!
Tot ciues pedibus, tot et lacertis
Captos, aut rigidis datos tenebris,
Constrictos alios graui catasta,
Tot flentes pueros, tot et puellas,
Natas innocuo gregi querelas!
TERRAE RVTIGERAЕ grauem ruinam!
Sed, quae, dum fieri doles in orbe,
(Quantumvis animae nec indolere,
Nec plorare solent, ad astra vectae:
Gaude Gente Tua, Tuoque Nato,
Quem stirpi facilis fouebat olim
Cygnensis puerum, sinu, Minerua;

Quemque inter phlyras diu, satisque
Et scitis sophicis, sacrisque tintum
Sacrorum Eusebie dedit ministrum,
Diuino eloquio, probaque vitâ
Patronis, Populo, Deoque charum;

Quem lustris aliquot probe peractis,
Et scriptis Veterum, SACRISQUE TERRAE,
DOCTIS SAXONIAE VIRIS PROBATUM
Supremum recipit PENIGA MYSTEN;

Qui, cum BECKIADAE sequente fato,
(Ad cuius cineres sacrum Tribunal,
Candorque et pietas adhuc geruntur:)
Prae-CLARIS PATRIBUS paterna in vrbe,
In factis animum, fidemque sanctam,
In verbis Clariam probasset artem,
PRIMATIS subiit vices MAGISTRI;
Indultu et PROCERUM SACRI SENATUS,
Susceptis EPHORI per ALTA, curis,
Ter - Magni officii VERENDUS ATLAS
SACRORUM recipit, SCHOLAEQUE partes.

Expectatus ades! VERENDE PRAESUL!
Electus Patribus, gregique toti,
Acceptus Senio, Sacer Iuuentae,
Mellitus sociis in vrbe Mytis,
Charus Discipulis, ratus Magistris,
Spes et diuitibus, salus egenis,
Mi uero atque meis amoenus hospes.

Expectate veni! ratique Nostrae,
Longa intemperie, feroque coelo,
Per casus varios, tot et pericla
Toti SAXONIÆ tremenda, jactae,
Et iam sub tetrica phasi gementi,

Optatam fer opem! precum valore!
Armis nil agitur; Dei potentis
Res sola est, solidam dedisse P A C E M.
Expectate, veni, genuque flexo,
Effusis precibus, Deum fatiga,
Vt sinem dederit piis querelis,
Et pacem referat, sacrasque palmas,
Cygneo populo, T I B I adgementi,
Toti Teutoniae diu petitas.

Expectant E P H O R I manus, pedesque,
T E M P L U M V T R U M Q U E , S C H O L A E , B I B L O T A M I O N ,
E t L E G A T A Virūm prioris aevi,
Q u a e n o s t r i s rapuit, sciditque alumnis,
Belli luctifici vorax abyssus.

Expectant Ephorum Nofodochea,
E t , q u a e p l u r a gemunt, jugo sub arcto,
Syluae, interluuie viae meantes,
Lignorum canones facri caminis,
Lugens pauperies, P I A E Q U E C A U S A E ,
Nostri Museoli grauis ruina.

Quid non bella trahunt iniqua secum?
Agui diffugiunt metu luporum,
Cedunt accipitrum minis columbae,
Hymni Pierii silent sub armis.

Tendunt et Parochi per arua, palmas,
Ad partes E P H O R I pie tuendas;
Quem contra dubiis subinde rebus,
Tutorem validum vident futurum,
Vt, qui legitimi, probique gnarus
Æquatâ dirimat bilance caufas.

T E vero brevibus, finas, volebam!
Audi, pro solito modo, loquentem!

Tv spartam adgrederis, nec intundendam,
(Multum nempe dabit, die sequestrâ,
PRIMATI, quod habes PEDVM, MAGISTRO,
Suffenis rigidi, TIBI molesti)
Nec vero his humeris Tuis iniquam,
Per fortes varias in orbe prefslis:
Quicquid consilient hydrae loquaces,
Experto dabitur fides Ruperto.

Sed Tv, cuius amor mihi per ipsos
Arrisit penitus decem bis annos,
Antiquum hunc animum, precor, referua;
Te contra fragili, dies ad omnes,
Quae vitae superant, decente ritu,
(Conjunctos vt amas,) amare pergam.
Nostri, quae ratio mei laboris,
Quis sudor fuerit domi, forisque,
Cum quondam ingrederer Scholae penates,
Antiquis vitiis domus medendis,
Post in corporei decore cultûs,
Mox in codicibus probe locandis,
Ornando in duplici Librorum Elencho,
Longa in congerie bonae monetae,
In tanto cumulo scabri metalli,
Atque umbris veterum per aeuia claris,
Omni in materie loci remoti,
E Syluis et agris mihi legenda,
Et quae plura dedit benigna Mater;
Te cuncta haec memini, videre quondam,
Et lustrare oculis quiete plenum:
Tv, si per varias, grauesque curas,
Quae pressant humeros, TIBI licebit
Hanc mecum seriem, Tuo tenore,
Quem dudum edidici, crebro renolues.

Ast, qui dum fuerit labor molestus,
Censurae variis notis onuslus,
Da quaeſo! quis amet, quod ipſe nescit?
Ignoti cui ſit modo cupidus?
Aut, qui conſilio, quod odit, arcet?
Transmissio hoc ſtudio, retroque verſus
Tv mores Iuuenum, et pios labores
Difcentis pariter, Docentis atque,
Quod dignum eſt EPHORO, Fide reflexa,
STEMMLERO ſimilis, crebro reuifes.

Hic forte inuenies, quod ad palatum,
Emendes aliud, parum probandum,
Tv ſenſis animi ſat euolutis
Si recte moneas, quod eſt monendum,
Omnes inuenies probe ſequaces.

Sic nec canities grauis ſenectae,
Nec me Pantilius mouere cimex,
Nec quisquam rudior Pedo, valebit.

Vnum, quod ſuper eſt, dicabo votis;
Te, Te, tergeſtinum, piumque Numen!
Te posco auxilium! Polipotente
Pro virtute Tuā piis parandum:

DA PACEM DOMINE IN DIEBUS
Noſtris!

